

Det vises til inneværende søknad om forlenget drift av steinknusingsanlegget til VIMAS på Fornebu og tilhørende uttalelse fra Folkehelsekontoret i Bærum kommune datert 21.08.2026. Vi ønsker å kommentere på følgende forhold omtalt i disse:

- Støv som helserisiko
- Målepunktenes plassering og datagrunnlagets gyldighet
- Stor åpning i telt gir støvflukt
- Renholdstiltak, avrenning og gjørme
- Mottak fra andre hold enn i tillatelsen og salg av masser
- Trafikksfarlig skolevei
- Videre behov
- Massive nabomerknader er underkommunisert

Støv som helserisiko

Vi er med dette svært overrasket over Folkehelsekontorets uttalelse til den aktuelle søknaden hvor de angir å ikke ha innvendinger til videre drift av VIMAS. For bare ett år siden frarådet Folkehelsekontoret videre drift med begrunnelse '*at Fornebu-området er svært utsatt for svevestøv grunnet store mengder bygge- og knusevirksomhet*' i sine uttalelser. Dette er ikke forhold som har endret seg i løpet av det siste året.

VIMAS viser til at alle målinger av støv PM10 (og PM2,5) er godt innenfor grenseverdier i forurensningsforskriften og vilkår fra kommunen. Også Folkehelsekontoret synes å støtte denne vurderingen og uttaler at 'Gjennomgangen av timesmiddeldataene gir ikke holdepunkter for at perioder med forhøyede svevestøvnivåer sammenfaller med aktivitet ved gjenvinningsanlegget'.

Representanter for VIMAS har ved en rekke anledninger (inkludert befaringen med planutvalget høsten 2025) hevdet at det kun er transporten knyttet til virksomheten deres som skaper støv og avvist at selve knuseprosessen også genererer helseskadelige støvpartikler. At anlegget deres i tillegg er dieseldrevet, som er en betydelig kilde til PM2,5 i seg selv nevner de heller ikke. Dette fremstår enten som en ansvarsfraskrivelse eller alvorlig mangel på kunnskap om egen virksomhet. Selv om de i aktuell søknad vedkjenner at virksomheten deres medfører økte støvplager hevder de nå at gjenvinningsanlegget i seg selv ikke er hovedårsaken til det finstøvet som måles på Fornebu, men veitrafikk og lokale forhold utenfor selve gjenvinningsanlegget.

Vi stiller derfor spørsmål ved en rekke forhold knyttet til målingene som det ikke er tydelig for oss om hverken VIMAS eller Folkehelsekontoret har tatt stilling til.

Målepunktenes plassering og datagrunnlagets gyldighet

For ett år siden hadde Folkehelsekontoret følgende innspill hvis tillatelsen ble forlenget:

- Basert på innsendte kart med plassering av målepunktet for svevestøv, måles det ikke der folk bor eller oppholder seg, ref. tidligere stilt vilkår om måling av svevestøv PM10. Det anbefales at målepunktet flyttes til eks. Oksenøya sykehjem.

I dispensasjonen som har vært gjeldende for våren 2026 lød V10: «Grovt svevestøv PM10 skal måles kontinuerlig i sanntid året rundt. Målinger skal utføres ved 3 punkter: 1) Oksenøya sykehjem, 2) rekkehus v/ Oksenøyveien 43, og 3) nåværende målepunkt (foran Vimas).»

I kartet til VIMAS som gjengis under vises disse punktene for måling av svevestøv som lysegrønne punkter. For å tydeliggjøre, disse har vi lagt til nummerering som følger V10, samt markert stedet for steinknusing med rødt kryss.

Som bildet illustrerer, ligger samtlige målepunkter for svevestøv vest for anlegget, hvorav to av disse i tillegg ligger svært nær hverandre i avstand. Dette gir ingen informasjon om for eksempel Flytårnområdet (markert med «FT» i lilla), hvor barn, unge og eldre oppholder seg daglig. Flytårnområdet vil bli brukt i ytterligere og i økt omfang fra i høst, med utvidelse av eksisterende ungdomsklubb, og siden Senioruniversitetet og Fornebupiloten flytter hit. Det er i tillegg danseskoler med SFO-tilbud og Bærum bibliotek her.

Slik bildet illustrerer, er ikke målepunkt 1 plassert ved Oksenøya sykehjem iht. vilkår 10. Istedenfor er måleren plassert ca. 200 meter lenger unna, på motsatt side, i le av barnehage og sykehjem.

Videre er samtlige målepunkter plassert i direkte tilknytning til trær og vegetasjon som kan føre til feilkilder i målingene. Ifølge Miljødirektoratets *Håndbok M-39 – Kvalitetssystem for målinger av luftkvalitet (2014)*, bør luft kunne strømme fritt rundt luftinntaket. I tillegg bør målepunktet stå noen meter unna trær og andre hindringer. Som bildene under viser er målepunkt plassert svært tett på vegetasjon. Målepunktenes plassering, vind- og værmessige forhold synes ikke å ha blitt kommentert eller vurdert.

Figur 1 Svevestøvmåling plassert på motsatt side av Treklang, ca. 200 meter lenger unna anlegget enn vilkåret i dispensasjonen. Grønn pil peker på Unity Arena.

Figur 2 Målepunkt Oksenøyveien 43 er plassert i hage ved gule rekkehus.

Figur 3 Målepunkt 3 er plassert i vegetasjon bak sovebrakkene til VIMAS.

Fra Folkehelseinstituttet har vi i juni 2026 blitt meddelt en epost fra Marit Låg (seniorforsker, PhD/Senior scientist), hvor Låg skriver:

«Vi har imidlertid fått flere henvendelser om luftkvaliteten på Fornebu, og også andre steder hvor det er steinbrudd/knuseverk. På mange av disse stedene rapporteres det om plager for folk som bor nær anlegget. Det vi etterlyser på disse stedene er at det gjøres målinger av svevestøvet over en lang periode, minst ett år, så eksponeringen kan vurderes, særlig for PM10, men også PM2,5. Slike målinger av svevestøvet bør gjøres på Fornebu. Det er ikke mulig å gjøre risikovurdering uten at det finnes eksponeringsdata. Jeg kjenner ikke til at det er gjort noen studier over mange år av en befolkning som har bodd nær slike anlegg. Mange av steinbruddene ligger i områder med et tynt befolkningsgrunnlag, som gir stor usikkerhet i dataene ved å foreta studier på helseeffekter.»

Miljørettet helsevern i Bærum kommune angir at timesmiddeldata har vist verdier innenfor grenseverdier og vilkår fastsatt av kommunen, også begrunnet med at det er blitt gjort kontinuerlige målinger fra januar til juli 2026. Vi er imidlertid kjent med at målestyr ikke var på plass ved alle målepunktene før tidligst ut i februar måned.

Mens målingene fra VIMAS er gjort vest for anlegget, har en nabo målt svevestøv ved innkjørselen til VIMAS' steinknuseranlegg, ved gangveien på John Strandrudsvei. Da dette er skolevei for omkring 30 elever ved Oksenøya skole, er dette også et område hvor barn oppholder seg daglig. Som bildet viser, ble det med en håndholdt måler den 24.04.2026 ca. kl 14:30 målt PM2.5 på 114,7 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ og PM10 på 202,3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Disse verdiene er betydelig høyere enn verdiene Folkehelsekontoret har basert vurderingen sin på, og kan indikere at lokale støvtopper forekommer, og som underbygger at målerne burde vært plassert på mer representative steder.

Det bemerkes at døgnmiddel målt ved punkt «PM3» har fra 11. april til 21. april 2026, unntatt 13. april (10 døgn) hatt identiske verdier for PM2,5 og PM10.

Siden PM10 inkluderer PM 2,5 fraksjonen, er det påfallende at døgnmiddelverdiene er eksakt like over en så lang periode, noe som kan gi grunn til å undersøke målekvaliteten nærmere.

Videre er det i måledataene gjentatte målinger for døgnmiddel PM2,5 og PM10 på 0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. For eksempel ble det for målepunkt «PM1» den 5/5, 15/6 og 26/6 2026 rapportert døgnmiddelverdier for både PM2,5 og PM10 på 0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Dette fremstår som unaturlige verdier for uteluft og kan gi grunnlag for å undersøke om det forelå forhold ved måleinstrumentet som kan ha påvirket måleresultatene.

Basert på innspillet fra FHI, mulig suboptimal plassering av målere, kort måleperiode og manglende vurdering av vindforhold, stiller vi spørsmål ved Folkehelsekontorets konklusjon

Figur 4 Måling gjort ved innkjørselen til VIMAS/fra gangveien som viser PM2.5 på 114,7 og PM10 på 202,3 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ 24.04.2026 ca. kl 14:30.

om at 'måleresultatene gir derfor grunnlag for å vurdere virksomhetens helsemessige konsekvenser'.

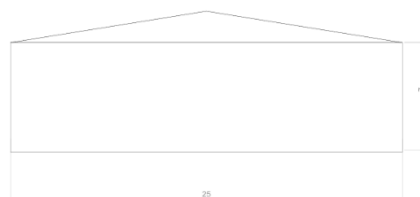
Stor åpning i telt gir støvflukt

I Norconsults følgebrev datert 04.06.26 oppgir VIMAS at de som del av søknaden om forlenget drift også søker om enkelte endringer av driften, inkludert 'innebygget steinknusing'. Det har også i tidligere brev fra Norconsults fremstått som VIMAS har et fullstendig innebygget anlegg for hele driften. De fikk imidlertid kun pålegg om å bygge inn finkusedelen av driften og dette var kun ment som et avbøtende tiltak i en kontrollert avviklingsfase, og ikke som tilstrekkelig avbøtende tiltak for videre årelang drift.

Gjennom dokumentasjonen fremlagt av VIMAS, får man inntrykk av at teltet er helt lukket (se bilder fra VIMAS til høyre). Imidlertid er nordsiden av teltet åpent og i første halvdel av 2026 når det fortsatt var steinknusing ble det observert store mengder støv og støvskyer her. Dette både i tilknytning til knusing av grovfraksjoner, forflytning av masser og tungtransport som kjører ut og inn av anlegget.

Steinhauger i fraksjon 0.2, som ligger utenfor teltet avgir også svevestøv også utenom driftstider avhengig av vind og værforhold.

I tillegg er hele anlegget dieseldrevet, som i seg selv medfører betydelig forurensning.

Figur 5 Bilde av VIMAS telt tatt 29.06.2026.

I forurensningsforskriften § 30-4. *Støvdempende tiltak* angis det at 'Annet prosessutstyr skal enten være innebygget med en varig tett konstruksjon med avsug og effektivt støvfiltrering (...)' Et åpent telt ville først ha fulgt dette prinsippet og gitt en økt beskyttelse av naboer mot støv og støy dersom all støvgenererende aktivitet hadde foregått i en fullstendig lukket og støydempende hall, med avsug til effektivt posefilter og krav om direkte måling av utslippet fra dette.

Renholdstiltak, avrenning og gjørme

Det fremlegges at anlegget til VIMAS har en strengt kontrollert drift. Dette er ikke den erfaringen beboere har med tiltakshaver, og er dokumentert ved gjentatte avvik.

Ved inspeksjon (ref. 2023/15633) den 29.10.25 avdekket Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus fire avvik: 1: VIMAS har ikke opprettholdt meldeplikt med tanke på produksjonsendring, 2: VIMAS har ikke risikovurdert innholdet i slammet fra sedimentasjonsdammen med tanke på avfallshåndtering. 3: VIMAS har ikke gjennomført tiltak for å hindre avrenning ut fra anlegget. 4: VIMAS mangler en skriftlig rutine for gjennomføring av miljørisikovurdering. Ifølge rapporten ble det observert slamrester ut av anlegget i gangvei/sykkelsti retning til kummen. Heller ikke sedimentasjonsdammen som følge av dekkvasken hadde blitt vurdert om det inneholdt forurensning som f.eks. mikroplast fra dekk eller andre miljøskadelige stoffer.

Observasjoner under tilsynet og vår vurdering

VIMAS har etablert en sedimentasjonsdam i veks område, hvor vann samles opp fra dekkvask fra kjøretøy som kjører ut av anlegget. Dekkvasken foregår ved at hjulene på kjøretøyene spyles med vann og dette vannet ledes til sedimentasjonsdammen. VIMAS opplyste at dette slammet leveres til sitt eget deponi for rene masser.

VIMAS kunne ikke dokumentere at de har risikovurdert om slammet inneholder forurensninger som for eksempel mikroplast fra dekk eller andre miljøskadelige stoffer.

Bilder 1 og 2: Som viser spyle vannsystem. Bilder fra Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus.

Figur 6 Utklipp fra endelig inspeksjonsrapport.

Når VIMAS knuser stein fra E18 og Fornebu er det risiko for forurensning i massene. Steinmassene kan inneholde nitrogen etter sprenging, mikroplast og mulige tungmetaller. De beskrevne avvikene er derfor spesielt bekymringsfulle og det viser manglende miljøkontroll.

Figur 7 De tilfellene hvor det har blitt brukt vanning ved anlegget, har det blitt store avrenninger og gjørme i veien. Bildet viser John Strandrudsvei som anlegget krysser, som er hovedinnkjørselsvei for sykehjemmet, flere boligområder, og vei til barnehager og skoler.

Vimas oppgir at de rengjør en rekke veier på Fornebu daglig. Det fremkommer ikke hvorvidt bilen som brukes er egnet til forholdene og det har tidligere blitt påpekt av VIMAS at støvmålingene har blitt forhøyet i forbindelse med renholdet, noe som kan indikere feil bruk og medføre en sekundærkilde til oppvirvling av støv. Renholdet er også en kilde til betydelig støy som beboerne på Fornebu utsettes for flere ganger daglig i perioder. Er det gjort en vurdering av om denne delen knyttet til VIMAS sin virksomhet er innenfor støygrensene?

Mottak fra andre hold enn i tillatelsen og salg av masser

Det påpekes at VIMAS ved en rekke anledninger har brutt vilkårene V4 og V5 ved å ta inn masser fra prosjekter utenfor Fornebu som ikke er omfattet av dispensasjonen. I Norconsult sitt følgebrev 04.06.26 hevder VIMAS at registreringene viser at det med unntak av masser fra E18 i 2024, ikke er tatt imot masser fra prosjekter som ikke er i henhold til tillatelse. Oversikten VIMAS har sendt Fornebulandet vel viser likevel mottak av masser fra en rekke prosjekter i Oslo regionen som ikke er omfattet av dispensasjonen, inkludert Diakonhjemmet hage, Bekkestua hage, Ulven, Pilestredet, Rikshospitalet. Senest nå i august er det rapportert flere observasjoner av tilkjørte masser, selv etter virksomheten ble pålagt å avslutte ordinær drift 01.07.26.

Som VIMAS selv påpeker er det kun mottak av stein som er regulert i tillatelsene. Det betyr at anlegget har lov til å kjøre overskuddsmasser ut fra Fornebu. Selv om Fornebulandet Vel og Innbyggerinitiativet ble lovet fullt innsyn i både inntransporterte- og uttransporterte masser, fikk vi kun en fullstendig liste for inntransporterte masser. Vi kan dermed ikke vite hvor mye av massene som faktisk blir gjenbrukt på Fornebu og hvor mye som selges til eksterne prosjekter. Et hvert salg av masser utenfor Fornebu vil nødvendigvis medføre en økt belastning som innbyggerne på Fornebu vill vært spart for hvis VIMAS legger ned.

Trafikksfarlig skolevei

Som nevnt krysser anlegget til VIMAS skolevei og VIMAS har selv ikke utført noen målinger av svevestøv her. Eksisterende anlegg er direkte trafikksfarlig, da tungtransport krysser John

Strandrudsvei som en del av driften. Det legges til at deler av gangveien mot Unity Arena og undergangen er blokkert av steinmasser, om hindrer trygg ferdsel i området.

Trafikksikkerheten er også noe som nevnes i flere av nabomerknadene til søknaden, for eksempel fra disse tre berørte naboene:

Barna går på Oksenøya skole, og er daglig eksponert for både støv og støy fra steinveggen - både når de er på skolen, på fritiden og på skolevei. - vegetasjonen rundt på Fornebu er helt grå av støv - kun veier vaskes men alt annet rundt er like støvete- barna møter tungtransport inn på sykkelstien på skoleveien som skaper farlige situasjoner.

Jeg opplever at nærmiljøet over tid har vært utsatt for betydelige belastninger, og er derfor sterkt bekymret for at ytterligere etablering og videreføring av denne typen virksomhet vil forverre situasjonen ytterligere. Jeg har selv opplevd flere situasjoner hvor anleggsmaskiner ikke har oversikt når de krysser veien og har vært nære på å bli påkjørt i min bil. Maskinene som brukes på anlegget utgjør en stor risiko da de ikke er laget for bruk i trafikkert vei, men på lukkede områder, noe dette ikke er.

Svevestøv, tungtrafikk og støy er en stor belastning i nærmiljøet. Det er spesielt bekymringsfullt fordi dette også er skolevei for barna mine.

Videre behov

Tidligere søknader om drift var hovedsakelig begrunnet i behov for lokal håndtering av masser fra Fornebubanen. Tall fra VIMAS viser at 64,1% av massene som har blitt behandlet ved anlegget i realiteten kommer utenfra Fornebu. Dette inkluderer masser fra deler av Fornebubanen som Skøyen, Lysaker og helt inn til Majorstua. VIMAS påpeker at utgravingen av Fornebubanen nå er ferdigstilt, men fortsatt vil trenge knust stein til etablering av ferdig situasjon over og under bakken frem mot åpning i 2029/30. De informerer derimot ikke om de faktisk har fått i oppdrag å bidra i tilbakefyllingen av baseområdet eller noen av de to øvrige stoppestedene på Fornebu.

I søknaden formulerer VIMAS seg på en måte som gir inntrykk av at alt behov for stein og masser på Fornebu automatisk vil tilfalle dem. Dette gir et misvisende bilde. Lokaliseringen deres på Fornebu er ingen garanti for bruk, ettersom prosjektene i området opererer med frie innkjøpsavtaler og vanlige anbudsprinsipper. Dette har man senest sett eksempler på i vår, da tre større prosjekter ble gjennomført i kommunal regi – ny vannledning, Elvia transformatorstasjon og ny fotballbane på Storøya – hvor VIMAS kun ble benyttet delvis, om i det hele tatt. Vi kan derfor ikke akseptere VIMAS' fremstilling av seg selv som den eneste eller foretrukne leverandøren i fremtiden; det er ingen automatisk kobling mellom deres tilstedeværelse og kommende byggekontrakter.

Selv om det stemmer at det planlegges betydelig boligbygging over de neste 10 årene på Fornebu, er det likevel et svært begrenset behov for bearbeiding av masser. Basen til Fornebubanen er ferdig gravd ut, så boligprosjektene over disse vil ikke medføre ytterligere utgravninger. Den klart største aktøren på Fornebu, OBOS, har selv oppgitt tall som viser at de utgjør en svært liten del av VIMAS sin omsetningen de siste årene. Siden februar 2022 har OBOS levert om lag 75 000 tonn og mottatt 10 000 tonn ferdig bearbeidede masser tilbake. Dette utgjør i snitt cirka 20 000 tonn i året. Sammenholdt med VIMAS' egne rapporterte volumer på rundt 350 000 – 550 000 tonn årlig, utgjør OBOS' andel kun 3,6- 5,7 % av den totale virksomheten. En medvirkende årsak til dette er at en betydelig andel masser fra Fornebu ikke egner seg til gjenbruk i boligbyggeprosjekter; enten grunnet

forurensning eller grunnet steinens porøse kvalitet. Dette medfører at en god del masser uansett må transporteres ut av Fornebu, noe som er godt kjent.

I sin uttalelse fremhever Folkehelsekontoret at det *'fra et folkehelseperspektiv ikke bare er belastningen fra dagens anlegg som må vurderes, men også hvilke alternative løsninger som vil bli aktuelle dersom anlegget avvikles'*. Det fremheves at boligutbyggingen på Fornebu vil medføre et behov for håndtering og bearbeiding av stein- og overskuddsmasser'. Ut fra tall angitt over, tidligere historikk og fremtidig behov, synes det imidlertid som en bedre løsning for Fornebu sin befolkning at OBOS håndterer massene sine enkeltvis i tilknytning til de enkelte byggeprosjektene (som de også allerede har gjort på prosjekter), enn å tillate videre kommersiell steinknusing i stor skala som VIMAS representerer. Samtidig vil for eksempel Franzefoss og VIMAS sin nye avdeling på Isi være reelle alternativ. Franzefoss er allerede et mer miljøvennlig alternativ enn VIMAS på Fornebu, da anlegget deres er elektrisk. Kanskje en permanent avdeling på Isi vil gi VIMAS muligheten til å elektrifisere sin virksomhet også?

Videre fremhever VIMAS at særlig E102-entreprisen på E18 er avhengig av lokal gjenvinning og bearbeiding av masser på Fornebu for å få gjennomført anlegget som planlagt. VIMAS omtaler konsekvent masser fra E18-entreprisen (E102) som 'lokal massehåndtering'. Dette er en omdefinering av faktiske forhold. E18-entreprisen utgjør et eksternt anleggsprosjekt som kommunen i 2024 fastslo at VIMAS behandlet uten nødvendig tillatelse, og som det ble satt eksplisitte vilkår for da det måtte søkes om i ettertid. Ved å kategorisere eksterne entreprisemasser som 'lokale', forsøker VIMAS å unndra seg de spesifikke vilkårene, tidsbegrensningene og volumtakene som skal gjelde for eksterne prosjekter, og tåkelegge at dette i realiteten er et forsøk på å endre hele definisjonen av hva som regnes som lokal massehåndtering. Det samme gjelder bruk av «Fornebuområdet» i angivelse av lokale masser, fremfor bruk av «Fornebu» i omtaler av søknad og dispensasjoner, noe som avviker fra det initiale prinsippet for etablering av steinknuseverk her.

I uttalelsen av 26.08.25 spesifiserte Folkehelsekontoret at *«Det at knuseanlegget tar imot masser fra andre nærliggende prosjekter, fører til en økning i grovt svevestøv (PM10) og støy i et allerede utsatt område. Anlegget bør begrenses til å håndtere masser kun fra Fornebu.»* I siste uttalelse synes ikke lenger Folkehelsekontoret å holde denne begrensningen. Vi setter spørsmålstegn ved hva den vurderingen baserer seg på.

VIMAS og SKANSKA har forståelig nok et sterkt ønske om å kunne fortsette driften til VIMAS på Fornebu av åpenbare økonomiske grunner. Deres ønske må imidlertid ikke forveksles med et reelt lokalt behov.

Massive nabomerknader er underkommunisert

Det kommer ikke tydelig fram at det er sendt inn 287 individuelle nabomerknader til søknaden. Dette reflekterer den store belastningen og innvirkningen dette har for beboere rundt. Både støy- og støvplager er merkbart, og folk rapporterer om helseplager. Høsten 2025 ble også et innbyggerinitiativ sendt inn til kommunen, som fikk 1935 signaturer i løpet av en drøy uke.

Utdrag, hvor hvert enkeltsitat er fra ulike personer (det vises til vedlegg i søknaden for fulle tekster med navn):

Jeg reagerer også på at vilkår/tiltak som ble pålagt for å kunne drive en styrt avvikling til 1. juli nå brukes som argumenter for videre drift. Innbygging av finknuseanlegget og

tiltak mot støvspredning var f.eks. et krav for å kunne drive videre frem til avviklingsdato. I søknaden fremstilles det som om dette er tiltak/tilpasninger som skal forsvare ny dispensasjon og sikre videre drift.

Jeg reiser daglig forbi anlegget og kan ofte se mye støvflukt, også etter at det ble etablert telt. Det har vært belastende å dra på jobb samtidig som barna blir værende igjen i området og utsatt for støy, støv og steinstøv. Selv om veiene vaskes, er det nesten alltid mye synlig støv på veien i nærmiljøet.

Problemet med støvplagene fra pukkverket angår alle som bor her på Fornebu. Vi har ikke mottatt noe nabovarsel fra denne bedriften selv om nordlig vindretning, som vi ofte har, fører helseskadelig støv direkte mot oss!

Det er mye fint steinstøv i omløp her jeg bor: synlig "dis" eller støvsky rundt knusing og transport, støv som holder seg svevende i lufta, fint grått pulver som legger seg over store områder, støv som kommer inn gjennom ventiler/vinduer, irritasjon i hals og luftveier, mye støv i tørre perioder og det blåser også ganske mye her på Fornebu. Det som er mest relevant helsemessig er de aller fineste partiklene som ikke synes godt.

I have lived in Koksabukta since 2012 (bought the apartment as new) and have observed the degradation of air quality due to fine particles. I also noticed that dust particles accumulate quickly inside the apartment daily. This was a stark change from when I moved to Fornebu in 2012, when several days could pass without the dust particles accumulating on the surface.

Selv bor jeg i Oksenøyveien 37, bodd her siden 1987. Denne betongstøv plagen vi er omgitt av må opphøre 1 juli. Jeg har aldri før vært så mye plaget m hoste når jeg kommer hjem, jobber heldigvis nå i Lommedalen, men forskjellene blir desto mer merkbare. Litt underlig, men når flyplassen var her, var det neimen ikke så mye betongstøv hverken innendørs eller på terrassen.

For det første fattet Planutvalget så sent som 23.10.2025 et tydelig vedtak om at steinknusingen skal opphøre senest 1. juli 2026. Søknaden viser ikke til nye forhold som tilsier at det vedtaket bør settes til side bare et halvt år senere. Forutsigbarhet i forvaltningen er et selvstendig hensyn.

Da jeg flyttet hit for seks år siden var Fornebu allerede i rask utvikling til et tettbebodd boligområde. I dag er dette et nærmiljø med barnehager, barneskoler, eldrehjem og tusenvis av beboere som lever tett på hverandre. Et omfattende steinknuseverk hører rett og slett ikke hjemme her lenger. Jeg opplever konsekvensene daglig. Det er skittent overalt i nærområdet. Støv ligger i luften, og filtrene i luftaggregatet mitt blir kullsvarte flere ganger i året – noe som sier sitt om hva vi puster inn. Tiltakene som er satt på plass mot støvspredning er åpenbart utilstrekkelige. Området er heller ikke egnet for den omfattende tungtrafikken anlegget medfører, med tanke på alle barna og de sårbare gruppene som ferdes her daglig. Det er ikke mange hundre metre til barnehage og barneskole, noe dere kjenner til. Svevestøv er dokumentert knyttet til alvorlige helsekonsekvenser som luftveisplager, astma og hjerte- og karsykdommer. Barn og eldre rammes hardest, og det er nettopp disse gruppene som bor tettest på anlegget.

Jeg har forståelse for at miljø og gjenvinning av masser er bra for samfunnet vårt overordnet, samtidig stiller jeg spørsmål til om vi her går for langt og derav risikerer helsen til blant annet våre mest sårbare, barna. Det hjelper lite med «korteiste

masser» dersom de som blir eksponert mot denne steinknusingen (hver dag når de er ute og leker eller sover i vognene sine) ender opp med kroniske luftveissykdommer. Her må kommunen legge en føre var holdning til grunn og sette en stopp for en virksomhet som ikke lenger hører hjemme på her på Fornebu.

FAU ved Storøya skole sender herved en merknad til nabovarsel vedrørende søknad om videre drift av gjenvinningsanlegget til VIMAS på Fornebu. Vi mener at beliggenheten til steinknuseverket ikke er forenelig med et trygt bo- og oppvekstmiljø. Knuseverket ligger tett på Nansenparken som barna bruker hyppig både i SFO- og skolesammenheng, og i umiddelbar nærhet til Flytårnet med flere fritidsaktiviteter for barn og Bærum bibliotek.

Vi har bodd her siden 2016, barna går i 4. Og 5.trinn. Vi har ingen historikk med allergi, men et barn har utviklet allergi og andre barnet plages med neseblødninger om våren. Det er ingen som kan si sikkert årsak, men sikkert er det ut fra forskning, at svevestøv er svært uheldig og skadelig for barn, både akutte og langtidsvirkende. Selv er jeg dypt bekymret for langtidsvirkningene over år med eksponering med støv i barnas oppvekstmiljø. /Forelder ved Oksenøya skole og beboer ved Fornebu.

FAU Oksenøya barnehage: Barnehagen ligger i nær tilknytning til området, og barna oppholder seg ute store deler av dagen. Området er allerede belastet med steinknuseverk og tilhørende tungtrafikk, støy og støv. FAU opplever at nærmiljøet over tid har vært utsatt for betydelige belastninger, og vi er derfor sterkt bekymret for at ytterligere etablering og videreføring av denne typen virksomhet vil forverre situasjonen ytterligere. (..) Barn er særlig sårbare for støy, støv og trafikkbelastning, og føre-var-prinsippet bør derfor legges til grunn.

Med 300 meter til nærmeste barnehager, nær barneskole og knappe 150 meter unna Bærum kommune sin egen ungdomsklubb er dette å anse som kritikkverdige forhold.

Mer støy, støv og luftforurensning der barna leker og lærer, og sårbare grupper mange bor, både barn, og eldre som voksne. Selv plages jeg av kraftig astma, og merker det godt utendørs i perioder.

Det kan ikke aksepteres at tidligere forhold, herunder innkjørte masser og allerede etablert drift, brukes som argument for ytterligere forlengelse. Nærmiljøet har over tid vært utsatt for støy, støv, trafikk og vesentlige miljø- og helsebelastninger. Belastningsgrensen er nå nådd. En ny dispensasjon vil etter mitt syn undergrave både forutsigbarheten i kommunale vedtak og tilliten til at regelverk og vilkår faktisk håndheves.

Vi opplever daglig forurensning i form av støv og partikler fra knuseverket. Svevestøv ser ut til å spre seg i nærmiljøet, og dette påvirker både uteområder og luftkvaliteten i området. Det er særlig bekymringsfullt at barn som oppholder seg i nærheten ser ut til å være oftere syke og viser symptomer på luftveisplager. Dette kan være relatert til eksponering for svevestøv fra virksomheten.

Fornebu / Baerums kommune var tenkt som miljø og bærekraftig kommune, her har det sviktet!! Vi beboer kan ikke bruke uteplasser vår/- sommertid.

Min datter er en av de som har uforklarlige helseplager i luftveiene, som mulig stammer fra dette. Hun har vokst opp her på Fornebu. Det er helt utrolig at det har vært lov, det er en ekstrem støvmengde.

Vi har vært plaget av støv fra steinknuseverket i mange år. Støvet er overalt. Vi må vaske vinduer veldig ofte. Filtrene i ventilasjonsanlegget må også skiftes oftere enn vanlig. Men det verste er ødeleggende effekt på helse, spesielt for familemedlemmer i sårbare grupper. Gleden var stor når Bærum kommune vedtok å stenge anlegget.

De store helsekonsekvensene rundt svevestøvet undervurderes i stor grad og det gamles nå med helse til et stort antall barn som vokser opp her. Det finnes ingen andre steder i verden hvor et steinknuseverket i så stort omfang er lagt så tett på et boligområde.

Konklusjon

Verdens helseorganisasjon (WHO) anser luftforurensning, spesielt svevestøv, som den største miljørelaterte helserisikoen i verden og luftforurensning vurderes å være den fjerde største globale risikofaktoren for tidlig død (2020). WHO oppdaterte sine globale retningslinjer for luftkvalitet (Global Air Quality Guidelines) i 2021, hvor de blant annet oppdaterte kunnskapsgrunnlaget for helseeffekter av langvarig eksponering for svevestøv (PM10 og PM2,5). De dokumenterte helserisiko ved langt lavere nivåer enn tidligere antatt og skjerper anbefalingene betydelig. WHO konkluderer med at det ikke finnes noen nedre trygg grense for svevestøv og presiserer at retningslinjene deres ikke er et uttrykk for at alt under denne verdien er helt ufarlig, men at risikoen stiger gradvis med konsentrasjonen.

Vi vil fremheve at det ingen andre steder i Norge ligger et steinknuseverk i et så tettbebygget område. Dette er også noe som VIMAS fremhevet som unikt for VIMAS i et åpent folkemøte i våres. På Fornebu bor det mer enn 8000 innbyggere på et relativt flatt og konsentrert område, og hvor 20 % er barn opp til 12 år.

Vi ber derfor om at de ovennevnte forholdene tas med i vurderingen når avgjørelsen skal treffes. Det er betydelig motstand mot videreføring av steinknuseverket i et oppvekstmiljø hvor så mange barn oppholder seg. Området har over flere år vært utsatt for daglig støy og forurensning fra virksomheten. Det bør legges til grunn en føre-var-tilnærming, hvor hensynet til et trygt og godt oppvekstmiljø bør veie tungt i den samlede vurderingen.